

Sygn. akt IV KZ 11/22

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 10 maja 2022 r.

w sprawie G. D. skazanego za czyny z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt XXIII WKK [...]

p o s t a n o w i ł

utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w K., sygn. akt XXIII WKK [...] nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego G. D. o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji od wyroku tego Sądu z dnia 23 listopada 2021 r., wydanego w sprawie XXIII Ka [...].

Zażalenie na to postanowienie wniósł obrońca skazanego, z tym, że w części wstępnej tego środka odwoławczego wadliwie wskazał datę wydania wyroku przez Sąd Okręgowy, którego kasacja o przywrócenie terminu do złożenia której wystąpił dotyczy, podając, iż było to w dniu 9 marca 2022 r, podczas, gdy wyrok ten został wydany w dniu 23 listopada 2021 r. Skarżący zarzucił temu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a mogący mieć wpływ na jego treść, poprzez bezzasadne przyjęcie, że skoro obrońca zapoznał się niejako

przypadkiem z treścią uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego w niniejszym czasie Sąd uznał, że okoliczność ta oznacza skuteczne doręczenia obrońcy wyroku wraz z uzasadnieniem, gdy tymczasem wyraźnie z pisma obrońcy wynikało, że doręczenie powinno nastąpić pod adres kancelarii przy ul. F. [...], [...] K., a nie pod adres ul. F. [X.], [Y.] K.- odbiór błędnie nadanego pisma nie może być poczytany za jego skuteczne doręczenie, a tego typu domniemanie stanowi przerzucenie odpowiedzialności za prawidłowe doręczenie pisma z nadawcy na odbiorcę, który przecież mógł zwrócić nadaną przesyłkę jako błędnie doręczoną, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie i wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia (tak określił skarżone przez siebie orzeczenie) poprzez przywrócenie terminu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 listopada 2021 r. w sprawie o sygn. akt XXIII Ka [...] wraz z ponownym wniesieniem kasacji w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Podniesiony w nim zarzut jest w sposób oczywisty niesłuszny. Wykazanie powodów takiej jego oceny należy poprzedzić przypomnieniem sekwencji zdarzeń (faktycznych i procesowych), które poprzedziły złożenie przez obrońcę skazanego przedmiotowego wniosku. Dopiero bowiem w ich świetle należy rozważać zasadność zawartych w nim twierdzeń i – w konsekwencji – trafność, czy jej brak - zaskarżonego postanowienia. Nie ulega zatem wątpliwości, że G. D. był obecny wraz ze swoim obrońcą radcą prawnym M. T. na rozprawie odwoławczej w dniu 23 listopada 2021 r. na której Sąd Okręgowy ogłosił wyrok, utrzymujący w mocy wyrok Sądu I instancji i został „pouczony o treści art. 457 § 2 k.p.k”. W dniu 1 grudnia 2021 r. do tego Sądu wpłynął wniosek obrońcy M. T. o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 23 listopada 2021 r. zapadłego w sprawie skazanego. W dniu 27 grudnia 2021 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął wniosek radcy prawnego M. T. o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego do czasu rozpoznania wniosku o odroczenie wykonania kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W piśmie tym w nagłówku obrońca wskazał jako adres dla doręczeń [Y.]

K., ul. F. [X.], zaś w dalszej treści tego pisma podał, że G. D. jest reprezentowany przez obrońcę radcę prawnego M. T. z Kancelarii Prawniczej T. i Partnerzy Kancelaria Radców Prawnych ul. F. [...] , [...] K. (k.189). W dniu 4 stycznia 2022 r. Sąd Rejonowy wysłał na adres F. [X.] wezwanie dla radcy M. T. do usunięcia braków formalnych wniosku o odroczenie wykonania kary. Pismem z dnia 24 stycznia 2022 r. obrońca braki te uzupełnił, pismo to zawiera takie same wskazanie adresu dla doręczeń jak to poprzednie, przy czym w każdym następnym do obrońcy na ten adres wysyłanym ten adres dla doręczeń tak był wskazany (por.k.221,231,235,237,242,260,275,291).Równocześnie z dowodu w postaci elektronicznego pokwitowania odbioru przesyłki (k.297) wynika, że wysłano radcy prawnemu M. T., Kancelaria Adwokacka ul F. [X.] [Y.] K. odpis wyroku Sądu Okręgowego z uzasadnieniem, który to osobiście mu doręczono (po dwukrotnym jego awizowaniu) w dniu 4 stycznia 2022), co on potwierdził własnoręcznym, pełnym i czytelnym podpisem (k.297).Nie ulega zatem najmniejszej wątpliwości, że od tej daty rozpoczął swój bieg 30 - to dniowy termin do wniesienia kasacji od wspomnianego wyroku Sądu Okręgowego, któremu obrońca uchybił wnosząc kasację do Sądu Okręgowego nazwana skargą w dniu 8 lutego 2022 r. Dodać przy tym należy, iż także w tym piśmie procesowym jest wskazany jako adres do doręczeń: ul F. [X.], a więc ten na który wysłano obrońcy odpis wyroku z uzasadnieniem i które mu (po dwukrotnym awizowaniu, co też znamienne) na ten adres doręczono. Nadto sam obrońca w pełnomocnictwie, od G. D., które przedłożył do akt sprawy jako adres do doręczeń wskazał ul. F. [X.] (k.146) (podobnie jak i w apelacji – k.163), a we wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego wprost tego adresu do odbioru korespondencji nie odwołał, co więcej niewątpliwie w tym okresie nadal z niego korzystał. Przy tak stwierdzonych okolicznościach brak jest więc racjonalnych i normatywnych. podstaw do podważania słuszności wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu stanowiska o tym, że uchybienie przez obrońcę zawitego terminu do złożenia kasacji nastąpiło z przyczyn od niego zależnych. Poza sporem jest wszak to, że doręczono mu odpis wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem w dniu 4 stycznia 2022 r. i była to czynność procesowo skuteczna, skoro sam ją potwierdził. Autor zażalenia w swoich rozważaniach nadto pomija dwie kwestie, które też nie są

bez znaczenia dla oceny prezentowanego przez niego stanowiska. Po pierwsze to, że przepis art. 142 k.p.k. wprowadza domniemanie doręczenia pisma procesowego osobie w przypadku jej oświadczenia, że pismo to otrzymała. To oświadczenie osoby, dla której pismo było przeznaczone, jest równoznaczne z doręczeniem, mimo że nie zostały zachowane przepisy ustawy. Po drugie, uregulowanie zawarte w § 1 art. 126 k.p.k. wymaga istnienia przyczyn usprawiedliwiających dokonanie przez stronę czynności procesowej po upływie terminu. Do przyczyn tych przepis zalicza wystąpienie okoliczności „niezależnych” od strony, a więc takich, których strona nie mogła usunąć i dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie. Ocena, czy „niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych”, powinna opierać się na kryteriach obiektywnych. Dokonując jej w ten sposób nie można podzielić stanowiska skarżącego, iż *in concreto* tak rzeczywiście było, Gdyby faktycznie niedochowanie przez niego terminu do złożenia kasacji (pomijając okoliczności przywołane wyżej) wynikało tylko z tego, że nie uznał on skuteczności doręczenia mu w dniu 4 stycznia 2022 r. odpisu wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem, to przecież świadomy zaistnienia tych wszystkich zaszłości (w tym własnoręcznego potwierdzenia doręczenia mu tej przesyłki po jej wcześniejszym dwukrotnym awizowaniu), które wystąpiły, a także konsekwencji związanych z tym faktem doręczenia dla określenia terminu w ciągu którego mógł on wnieść kasację, niezwłocznie zakwestionowałby w sądzie tą czynność doręczenia i możliwość traktowania tej daty w której nastąpiła, jako początku biegu terminu do złożenia kasacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy, nie znajdując podstaw do jego zmiany.

a.s.